

Sâmbătă, 24 Octombrie, 2026

Sf. Mare Mucenic Areta

Sf. Mc. Marcu, Sotirih și Valentin

2 Corinteni 3

¹² Având deci o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăznire,

¹³ și nu ca Moise, care-și punea un văl pe față pentru ca fiii lui Israel să nu vadă sfârșitul a ceea ce era trecător...

¹⁴ Dar mințile lor s'au învârtoșat; că până'n ziua de azi, la citirea Vechiului Testament, același văl rămâne fără să se ridice, fiindcă el prin Hristos se desființează;

¹⁵ ci până astăzi, când se citește Moise, stă un văl pe inima lor;

¹⁶ dar când se vor întoarce la Domnul, vălul se va ridica.

¹⁷ Domnul însă este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate.

¹⁸ Iar noi toți, cei ce cu față descoperită privim ca'n oglindă slava Domnului, într-o aceeași icoană ne schimbăm din slavă'n slavă, ca de la Duhul Domnului¹.

¹ Ființa reflectată care-și atrage propria-i imagine. Text fundamental referitor la îndumnezeirea treptată a omului

Luca 6

¹ Și a fost că într-o sâmbătă – a doua după Paști – El trecea prin holde, iar ucenicii Lui smulgeau spice și le mâncau frecându-le'n palme.

² Dar unii dintre farisei au zis: „De ce faceți ce nu se cuvine a face sâmbăta?”

³ Și Iisus, răspunzând, le-a zis: „Oare nici pe asta n'ați citit-o, ce a făcut David când a flămânzit, el și cei ce erau cu el:

⁴ cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinile punerii-înainte și a mâncat și a dat și însoțitorilor săi din ele, pe care nu se cuvine să le mănânce decât numai preoții”.

⁵ Și le spunea: „Fiul Omului este Domn și al sâmbetei!”

⁶ Și a fost că în altă sâmbătă a

prin contemplație. Cuvântul „icoană” îl traduce pe *eikón* = chip, imagine, portret, reprezentare, chip reflectat în oglindă; verbul *metamorfóo* = a (se) schimba, a (se) transforma, a (se) transfigura, este același cu cel folosit în Mc 9, 2 pentru schimbarea la față a Domnului.

intrat în sinagogă și învăța. Și se afla acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată.

7 Iar cărturarii și fariseii Îl pândeau să vadă dacă-l va vindeca sâmbătă, ca să-I găsească vină.

8 El însă le știa gândurile și i-a zis omului care avea mâna uscată: „Ridică-te și stai în mijloc!” El s’a ridicat și a stat.

9 Iar Iisus le-a zis: „Vă întreb Eu pe voi: În zi de sâmbătă, se cuvine să faci bine, sau să faci rău?; să mântuiești un suflet, sau să-l pierzi?”

10 Și privindu-i pe toți de jur-împrejur, i-a zis: „Întinde-ți mâna!” Iar el a făcut așa, și mâna i s’a făcut sănătoasă.²

Tâlcuire

Ucenicii Domnului rup spice, le freacă în mâini și le mănâncă. Lucru foarte mărunț și la arătare, și ca însemnătate launtrică; și totuși, fariseii

n-au suferit și i-au muștrat. Ce i-a făcut să stârnească vorbă pentru asta? S-ar părea că o râvnă lipsită de dreptă socotință, însă de fapt, duhul osândirii. Acest duh se leagă de orice, înfățișând toate faptele celorlalți în culorile întunecate ale nelegiuirii și pierzării. Această neputință se află, într-o măsură mai mică sau mai mare, cam la toți oamenii care nu iau aminte la sine. Nu toți își vădesc prin cuvânt gândurile de osândire, însă arareori se înfrânează cineva de la aceste gânduri. E ceva anume care stă pe lângă inimă și o ațâță să osândească, iar inima începe să reverse osândirile din ea. În același timp însă, și cel ce osândește e gata să facă fapte rele dacă nu-l vede nimeni și negreșit că este în neregulă cel puțin într-o privință; parcă judecă și osândește pentru a satisface simțul dreptății, pe care l-a jignit și înăbușit în sine însuși, acuzând pe alții – chiar dacă pe nedrept. Omul

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

care iubește dreptatea și care stă întru dreptate, știind ce greu își îndreaptă omul faptele și cu atât mai mult simțirile, niciodată nu va judeca; mai degrabă va fi gata să acopere cu pogorământ nu numai o greșală mică, ci chiar și una mare a aproapelui. Domnul nu i-a judecat pe fariseii cei osânditori, ci doar i-a lămurit cu pogorământ că ucenicii săi au săvârșit o faptă pe care oricine, judecând cum se cade, poate s-o dezvinovățească. Și așa se întâmplă mai totdeauna: cugetă la fapta aproapelui și vei vedea că nu este nicidecum însemnată și înspăimântătoare, precum ți s-a părut la început.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.